

W sercu miasta Saragossa w Hiszpanii kryje się historia, która przekracza czas i przestrzeń – historia mówiąca o niezachwianej wierze, heroicznym poświęceniu i triumfie ducha nad przeciwnościami. To opowieść o świętej Engracji i niezliczonych męczennikach z Saragossy, świadectwo, które, choć wydarzyło się wieki temu, w szczególny sposób rezonuje w naszym współczesnym świecie, gdzie prześladowania religijne, duchowa obojętność i poszukiwanie sensu pozostają palącymi tematami.

Kontekst historyczny: Prześladowania za czasów Cesarstwa Rzymskiego

Aby zrozumieć wielkość tej opowieści, musimy przenieść się do IV wieku, do ostatnich lat Cesarstwa Rzymskiego, kiedy chrześcijaństwo zaczęło się rozprzestrzeniać pomimo zacieklego sprzeciwu pogańskich władz. Cesarz Dioklecjan, próbując przywrócić jedność imperium, rozpętał jedno z najokrutniejszych prześladowań chrześcijan, znane jako Wielkie Prześladowanie (303–313 r. n.e.). To w tym kontekście ucisku i terroru pojawiły się postacie takie jak święta Engracja i jej towarzysze męczennicy, którzy woleli oddać życie, niż wyrzec się wiary w Chrystusa.

Saragossa, wówczas znana jako Caesaraugusta, była prosperującym i strategicznym miastem w imperium. Tam, w ukryciu, rozwijała się chrześcijańska wspólnota, karmiona nadzieją Ewangelii i pewnością, że Chrystus zwyciężył świat (J 16,33). Jednak ta wspólnota wkrótce stanęła w obliczu surowej rzeczywistości prześladowań.

Święta Engracja: Młoda męczennica, która rzuciła wyzwanie imperium

Święta Engracja, młoda szlachcianka pochodzenia portugalskiego, jest jedną z najbardziej emblematycznych postaci tego zbiorowego męczeństwa. Według tradycji Engracja podróżowała z Bragi do Galii, aby wyjść za mąż, ale przejeżdżając przez Saragosę, dowiedziała się o prześladowaniach chrześcijan. Poruszona głęboką miłością do Chrystusa i swoich braci i sióstr w wierze, postanowiła wstawić się u rzymskiego namiestnika w obronie prześladowanych chrześcijan.

Jej odwaga nie została jednak dobrze przyjęta. Namiestnik, rozwścieczony jej śmiałością, nakazał ją torturować. Engrację poddano okrutnym mękom, w tym rozrywaniu jej ciała żelaznymi hakami. Mimo bólu pozostała niezłomna w wierze, głosząc, że jej cierpienie jest zaszczytem, ponieważ uczestniczy w męce Chrystusa. W końcu została ścięta, stając się symbolem oporu i wierności.

Niezliczeni męczennicy z Saragossy: Tłum świadków

Ale historia świętej Engracji nie jest odosobnioną opowieścią. Razem z nią niezliczeni chrześcijanie w Saragossie byli prześladowani i mordowani za swoją wiarę. Tradycja mówi o „niezliczonych męczennikach”, terminie, który odzwierciedla nie tylko ich liczbę, ale także niemożność policzenia wszystkich, którzy oddali życie za Chrystusa. Wśród nich są święty Lambert, święty Optat i święta Julia, których imiona dotarły do nas jako świadkowie wiary, która nie lękała się śmierci.

Ci męczennicy byli poddawani niewyobrażalnym torturom: paleni żywcem, rzućani na pożarcie dzikim zwierzętom, ukrzyżowani lub ścięci. Jednak ich świadectwo nie poszło na marne. Jak pisał Tertulian: „Krew męczenników jest nasieniem nowych chrześcijan”. Ich ofiara umocniła chrześcijańską wspólnotę w Saragossie i pozostawiła dziedzictwo, które trwa do dziś.

Teologiczne znaczenie męczeństwa

Męczeństwo świętej Engracji i niezliczonych męczenników z Saragossy to nie tylko wydarzenie historyczne; to wydarzenie niosące głębokie znaczenie teologiczne. W tradycji katolickiej męczennik to ten, kto daje świadectwo Chrystusowi aż do śmierci, idąc za

przykładem Pana, który powiedział: „Kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je” (Mk 8,35).

Męczennicy przypominają nam, że wiara to nie tylko intelektualne przekonanie, ale całkowite oddanie się Bogu, nawet w najtrudniejszych okolicznościach. Ich przykład zachęca nas do refleksji nad naszą własną gotowością do naśladowania Chrystusa, nie tylko w chwilach wygody, ale także w czasach próby.

Kult świętej Engracji i męczenników z Saragossy

Cześć oddawana świętej Engracji i męczennikom z Saragossy przetrwała przez wieki. W Saragossie zbudowano bazylikę ku jej czci, Bazylikę Świętej Engracji, w której przechowywane są relikwie świętej i innych męczenników. To miejsce stało się ośrodkiem pielgrzymkowym i modlitwy, gdzie wierni przybywają, by prosić o wstawiennictwo tych świętych i odnowić swoje zaangażowanie w wiarę.

Ponadto Kościół obchodzi ich pamięć 16 kwietnia, w rocznicę ich męczeństwa. Ten dzień jest okazją, by wspomnieć nie tylko świętą Engrację, ale także wszystkich tych, którzy oddali życie za Chrystusa na przestrzeni historii.

Znaczenie we współczesnym świecie

W świecie, gdzie prześladowania religijne nadal są rzeczywistością dla milionów chrześcijan, przykład świętej Engracji i męczenników z Saragossy nabiera szczególnego znaczenia. Według organizacji takich jak Pomoc Kościołowi w Potrzebie ponad 300 milionów chrześcijan żyje w krajach, gdzie są prześladowani za swoją wiarę. Świadectwo tych męczenników wzywa nas do solidarności z naszymi braćmi i siostrami w wierze oraz do modlitwy za tych, którzy cierpią z powodu Ewangelii.

Ale męczeństwo nie zawsze jest fizyczne. W naszych zsekularyzowanych społeczeństwach wielu chrześcijan spotyka się z „białym męczeństwem”, czyli obojętnością, kpinami lub marginalizacją za konsekwentne życie wiarą. W tym kontekście święta Engracja uczy nas, że wierność Chrystusowi nie podlega negocjacji i że, choć droga jest trudna, On daje nam siłę, by wytrwać.

Inspirująca anegdota

Tradycja głosi, że podczas tortur świętą Engrację odwiedził anioł, który przyniósł jej pocieszenie i siłę. Ten szczegół przypomina nam, że w naszych chwilach największego bólu i

rozpaczy Bóg nas nie opuszcza. Jak mówi Psalm 34,19: „Pan jest blisko tych, którzy mają złamane serce, i zbawia tych, którzy są skruszeni na duchu”. Ta obietnica jest pociechą dla wszystkich, którzy, jak święta Engracja, stają w obliczu prób z powodu swojej wiary.

Zakończenie: Wezwanie do odwagi i nadziei

Historia świętej Engracji i niezliczonych męczenników z Saragossy jest światłem w ciemności. Pokazuje nam, że choć zło wydaje się triumfować, ostateczne zwycięstwo należy do Chrystusa i tych, którzy pozostają Mu wierni. Ich przykład inspiruje nas, byśmy żyli naszą wiarą z odwagą, bronili prawdy z miłością i ufali, że, jak mówi święty Paweł, „ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 8,38-39).

Niech świadectwo tych świętych męczenników prowadzi nas, umacnia i przypomina, że w Chrystusie mamy nadzieję życia wiecznego. Niech ich wstawiennictwo pomoże nam być wiernymi świadkami Ewangelii w naszych czasach, niosąc światło Chrystusa światu, który tak bardzo go potrzebuje.

Święta Engracja i niezliczeni męczennicy z Saragossy: Dziedzictwo wiary, odwagi i nadziei dla współczesnego świata | 5

